

abdito pectoris angulo delitescentes. Destinatum tibi spatium est, quo cum DEO loquaris, quo mortalitatem tuam, ac singulas vitæ vicissitudines, ejusdem benignitati commendes. Talia vero dum facis, ad genuinum solatii fontem progressus, cur in decretis adeo paternis acquiescas, dubitare nequis. Ita qui moralem philosophiam sibi fatentur difficilem, christianæ philosophiæ remediis multo facilioribus acquiescent.

Audeo sollicitare conscientiam tuam. Interest multorum ut benè valeas, ut oneri semel recepto cervicem supponas, ut publicè profis. Cur itaq; dolorum occurrant imagines, quæ Fratrem non restituent, sed eidem te citius adjungent. Ipse te quidem expectat: interim qui nos amare non desinit, tanto cime-lio nos orbatos esse non cupit.

Quamobrem ut solitani recipias fortitudinem, ac otium aliquando concessum libris ac studiis deberi credas, animo prorsus amico precor. Doloris aliqua parte defunctam fuisse Zittaviam quoq; nostram, e literis nostris intellexisti. Levior itaq; fuerit moles, quæ tot succollantium humeris simul fuerit excepta. Tum vero precabamur, vellet DEUS talentū tibi concessum, in hac vicissitudine factorum, nobis reddere perpetuū. Vel si nunc amici scribentis affectum, more tuo, id est, liberaliter intueri dignaris, ut Meyerum & Fratris & tuo nomine complecti, geminamq; meam felicitatem hoc ipso confirmare velis, rogo. Sit Salus tua nostra salus: Seligmanniani langvinis propagatio, Patriæ prosperitas: tuisq; solatiis nostra simul profligetur adversitas. Uno verbo, ut patriam, ut tuos, ut amicum aspicere tandem possis, te servare nunc studeas. Vale. *Scrib. Zittavia,*

d. 29. Jan. MDCCVIII.